

27.9.2024.

Poslovni broj: P-1806/2021

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Tužitelj: VICE PROMET, d.o.o. u stečaju, OIB: 52956200525, Zagreb, Josipa Gigla 5, po stečajnom upravitelju Zoranu Ostoviću, zastupano po odvjetnici Saneli Jurković iz Zagreba, Trnjanska cesta 37/2

Tuženik: Ante Šodan, OIB: 52620608877 Zadvarje, Trgovačka Ulica 4

Radi: isplate (VPS: 106.042,65 EUR / 798.978,37 HRK)

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Sudu elektroničkim putem

---

1. Tužitelj ovim putem podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-541/2024 od 12.6.2024. (dalje: **Pobijana presuda**), kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1806/2021 od 12.12.2023. (dalje: **Prvostupanjska presuda**).

a) Uvodne napomene

2. Ovaj postupak predstavlja jedan od postupaka koje tužitelj vodi protiv članova obitelji Šodan i Pletikosić/Dedić (do 2014. vlasnika/direktora tužitelja), a radi barem djelomičnog povrata imovine koju su iz tužitelja izvukli prije nego su ga otjerali u stečaj, ostavši dužni dobavljačima preko 11.800.000,00 HRK. Tužitelj je već do sada pravomoćno uspio pobiti protupravna izvlačenja imovine u iznosu od **196.695,20 EUR / 1.482.000,00 HRK**.
3. Jedan od modusa izvlačenja imovine je bilo prenošenje tužiteljevih društava kćeri na fizičke potomke u obiteljima Šodan i Pletikosić. Jedan od takvih "poslova" - Ugovor o prijenosu poslovnih udjela u društvu Draginja d.o.o. od 20.6.2014. (dalje: **Ugovor o prijenosu PU/20.6.2014**) je predmet ovog postupka. Tim ugovorom je tužitelj (ponovimo, tada u 100%-tnom vlasništvu tuženikove majke Tanje Šodan i zastupan od strane Dragana Pletikosića) "prodao" tuženiku Anti Šodanu (sinu Tanje Šodan) 100% tužiteljevog udjela u Draginja d.o.o.
4. Društvo Draginja d.o.o. je u vlasništvu imalo vrijednu nekretninu u Splitu – izvlačenje te nekretnine iz uskoro prezaduženog tužitelja i prebacivanje kontrole nad nekretninom na člana obitelji Antu Šodana je bila prava svrha tog prijenosa poslovnog udjela.
5. Ugovorenu naknadu za poslovni udio u Draginja d.o.o. od 800.000,00 HRK/106.042,65 EUR **tuženik naravno nikada nije isplatio tužitelju**, te se ona potražuje u ovom postupku.

6. Prvostupanjski sud je tu neplaćenu naknadu dosudio tužitelju, cijeneći da je nevjerodostojan u postupku predloženi Sporazum od (navodno) 5.9.2014. (dalje: **Sporazum/5.9.2014**), kojim su navodno podmirena međusobna potraživanja u trokutu Vice promet – Ante Šodan – Draginja d.o.o..
7. Razlozi nevjerodostojnosti **Sporazuma/5.9.2014**:
- **Sporazum/5.9.2014** je tuženik, iako sam na saslušanju izjavio da ga posjeduje od 2014. godine, i iako je ta isprava glavni i jedini razlog zbog kojeg spori svoje dugovanje, **prvi puta uopće spomenuo** na pripremnom ročištu, čak **8 mjeseci** nakon podnošenja odgovora na tužbu (!);
  - **Sporazum/5.9.2014**, iako se njime mijenjaju obveze iz strogo formalnog **Ugovora o prijenosu PU/20.6.2014**, je sastavljen kao obična privatna isprava potpisana samo od tuženika, tuženikovog oca Ivana Šodana i spomenutog Dragana Pletikosića, dakle osoba iznimno zainteresiranih za uspjeh tuženika u parnici (iste te osobe su Sporazum potpisati i 2022. godine, kada je dostavljen sudu);
  - **Sporazum/5.9.2014** uopće nije bio zaveden u poslovne knjige Draginja d.o.o. koje ga je navodno 2014. potpisalo, iako su Sporazumom (navodno) još 2014. nastale znatne obveze na strani tog društva.
8. Prvostupanjski sud podredno obrazlaže i da, čak da **Sporazum/5.9.2014** i jest vjerodostojan, on opet ne bi imao za posljedicu utruće obveze tuženika na isplatu cijene iz **Ugovora o prijenosu PU/20.6.2014**, a s obzirom da nisu ostvareni uvjeti za višestruku kompenzaciju u trokutu Vice promet – Ante Šodan – Draginja d.o.o. (tuženik se cijelim tijekom prvostupanjskog postupka pozivao upravo na **prijeboj** kao način prestanka svoje obveze).
9. Drugostupanjski sud Pobijanom presudom preinačuje (!) Prvostupanjsku presudu i odbija tužbeni zahtjev. Drugostupanjski sud pritom:
- bez iti jedne jedine riječi objašnjenja tretira **Sporazum/5.9.2014** kao vjerodostojan, na taj način utvrdivši činjenično stanje dijametralno suprotno prvostupanjskom sudu;
  - tumači **Sporazum/5.9.2014** ne kao višestruku kompenzaciju (na koju se višestruko pozivao tuženik i koja proizlazi i iz oblika i teksta **Sporazuma/5.9.2014**), već kao sporazum o izmjeni naknade i sporazum o prijenosu duga iz **Ugovora o prijenosu PU/20.6.2014**. O tim pravnim osnovama nije bilo niti jedne riječi u postupku;
  - tvrdi da **Sporazum/5.9.2014** proizvodi pravne učinke sporazuma o naknadi i sporazuma o prijenosu duga, iako nije zadovoljena forma javnobilježničkog akta/javnobilježničke potvrde;
  - tuženiku pritom još i dosuđuje troškove postupka nepropisno retroaktivno primjenjujući izmjene odvjetničke Tarife, te mu dosuđuje troškove i za one procesne radnje koje je skrivio sam tuženik.
10. Tužitelji zahtijevaju dopuštenje podnošenja revizije zbog **dva pravna pitanja** koja su bitna i za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti u njegovoj primjeni, kao i zbog **tri bitne povrede odredaba parničnog postupka** počinjene tijekom drugostupanjskog postupku.

11. Pravno pitanje I:

Proizvodi li pravne učinke **privatna isprava bez potvrde javnog bilježnika** kojom se stranke sporazumijevaju o izmjeni naknade i/ili prijenosu duga iz ugovora o prijenosu poslovnog udjela za koji čl. 412. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23, 130/23) propisuje **oblik javnobilježničkog akta ili privatne isprave koju potvrdi javni bilježnik?**

a) Zašto je ovo pravno pitanje važno za odluku u sporu:

11.1. Drugostupanjski sud je preinačio Prvostupanjsku presudu utvrdivši da je ispunjenjem **Sporazuma/5.9.2014** uredno ispunjena obveza tuženika Ante Šodana iz **Ugovora o prijenosu PU/20.6.2014**.

11.2. Dakle, prema tumačenju Drugostupanjskog suda, **Sporazum/5.9.2014** predstavlja:

- **sporazum o izmjeni naknade** za prijenos udjela iz **Ugovora o prijenosu PU/20.6.2014**. (**Sporazumom/5.9.2014** je obveza isplate 800.000 HRK tužitelju Vice prometu zamijenjena obvezom prodaje nekretnine u vlasništvu Draginja d.o.o. i obvezom isplate trećim osobama iznosa koji se dobije prodajom);
- **sporazum o izmjeni dužnika** te nove obveze (s obzirom da gornju izmijenjenu činidbu nakon potpisa **Sporazuma/5.9.2014** više nije bio dužan izvršiti tuženik Ante Šodan, već društvo Draginja d.o.o.). (Drugostupanjski sud ovdje pogrešno tvrdi da radi o primanju ispunjenja od trećeg iz čl. 167. ZOO-a – to ne može biti točno, s obzirom da se člankom 3. **Sporazuma/5.9.2014** dužnikom činidbe na prodaju nekretnine i isplatu trećim osobama izrijeком utvrđuje društvo Draginja d.o.o.. Dakle, dužnik je promijenjen samim Sporazumom, nije faktično došlo do primanja ispunjenja od strane treće osobe).

11.3. Tužitelj i dalje smatra i da je **Sporazum/5.9.2014** fabriciran za potrebe ovog postupka, a da sam njegov sadržaj predstavlja tek promašeni pokušaj utrućuća tuženikove obveze višestrukom kompenzacijom. No za potrebe ovog revizijskog razloga, tužitelj zanemaruje ta pravna neslaganja sa Drugostupanjskim sudom, te ukazuje na nezakonitost Pobjijane presude čak i da se uzme da Sporazum jest vjerodostojan, te čak da se uzme da zaista predstavlja sporazum o naknadi (zamjeni ispunjenja) i preuzimanju duga.

11.4. **Ugovor o prijenosu PU/20.6.2014** je strogo formalni ugovor za čiju valjanost čl. 412. st. 3. ZTD-a propisuje oblik javnobilježničkog akta ili privatne isprave potvrđene od javnog bilježnika.

11.5. Bilo kakav sporazum o naknadi iz takvog ugovora, kao i bilo kakav sporazum o promjeni dužnika iz takvog ugovora proizvode pravne učinke isključivo ukoliko su odrađeni **u istom obliku** kao i strogo formalni osnovni ugovor. **S obzirom Sporazum/5.9.2014 nije sklopljen u tom obliku, on ne može proizvesti pravne učine sporazuma o naknadi/izmjeni naknade ili sporazuma o izmjeni dužnika (preuzimanju duga).**

11.6. Takvo pravilo proizlazi iz imperativne odredbe čl. 286. st. 2. ZOO-a. Izmjene glavnih obveza i izmjene dužnika su jedne od najkrucijalnijih mogućih izmjena nekog ugovora – notorno je da su takve izmjene obuhvaćene odredbom čl. 286. st. 2. ZOO-a. Posebno to za sporazum o prijenosu duga potvrđuju i pravni teoretičari:

"Ugovor o preuzimanju duga je konsenzualan, apstraktni, akcesoran i neformalni, jer zakon ne propisuje određeni oblik. Kako se radi o akcesornom ugovoru, smatramo da u

našem pravu kad je za glavni ugovor previđen određeni oblik, da u tom obliku mora biti sklopljen i ugovor o preuzimanju duga". (V. Gorenc i dr.: Komentar Zakona o obveznim odnosima, Narodne novine, Zagreb, studeni 2014. str. 163)

- 11.7. S obzirom da Drugostupanjski sud protivno odredbi čl. 286. st. 2. ZOO-a tumači da obična privatna isprava poput **Sporazuma/5.9.2014** proizvodi pravne učinke sporazuma o naknadi/izmjeni naknade, kao i pravne učinke sporazuma o prijenosu duga iz strogo formalnog **Ugovora o prijenosu PU/20.6.2014**, a zbog čega Drugostupanjski sud dalje zaključuje da je **Sporazumom/5.9.2014** prestala obveza tuženika Ante Šodana na isplatu novčanog iznosa od 800.000 HRK prema tužitelju, o rješenju gornjeg pravnog pitanja izravno ovisi rješenje ovog spora.

b) Zašto je ovo pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti u njegovoj primjeni:

- 11.8. Oko ovog pravnog pitanja postoji praksa viših sudova (uključujući i praksu samog Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske) koja je dijametralno suprotna stavu suda u Pobijanoj presudi.
- 11.9. Sam VTS RH u presudi PŽ-2920/2019 od 10.2.2021. utvrđuje kako zakonom propisana forma mora biti zadovoljena za sporazum kojim je određena naknada za prijenos poslovnih udjela – **dakle, upravo za onakav pravni posao kakvim Drugostupanjski sud smatra Sporazum/5.9.2014:**

*"Zbog toga je i **Sporazum, kojim je određena naknada** za prijenos poslovnih udjela tuženika kao prenositelja u društvu G. d.o.o., na društvo A. d.o.o. kao stjecatelja i način njezinog plaćanja (članak 2.) morao biti sklopljen u obliku propisanom odredbama članka 412. stavka 3. ZTD-a, dakle, u obliku javnobilježničkog akta ili privatne isprave koju potvrdi javni bilježnik. Međutim, Sporazum nije sklopljen u zakonom propisanom obliku, već u obliku privatne isprave."*

*Dakle, **Sporazum** kojim se društvo A. d.o.o. obvezalo isplatiti tuženiku kao prenositelju naknadu za prijenos poslovnog udjela u društvu G. d.o.o. u iznosu od 3.520.921,02 kn je **bez pravnog učinka** (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, PŽ-5323/2017-7 od 7. veljače 2018. i Vrhovni sud Republike Hrvatske, poslovni broj RevT-324/2018-5 od 26. lipnja 2019.)."*

- 11.10. Identično, i također baš konkretno o valjanosti sporazuma o naknadi za prijenos poslovnog udjela je odlučio i VSRH u presudi RevT 324/2018 od 13.07.2021.:

*"Pritom se prihvaća shvaćanje drugostupanjskog suda da i **sve kasnije izmjene i dopune ugovora** čiji je oblik određen zakonom moraju biti učinjene u istom obliku kao i ugovor (članak 286. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima - „Narodne novine“ broj 35/05 - dalje: ZOO), osim iznimaka predviđenih u stavicama 3. i 4. istog Zakona."*

*Stoga, kada odredba članka 412. stavka 3. ZTD propisuje da je za prijenos poslovnog udjela potreban ugovor sklopljen u obliku javnobilježničkog akta ili privatne isprave koju potvrdi javni bilježnik, **onda je takva forma potrebna za sve njegove dopune, pa tako i za sporazum o visini naknade koju je stjecatelj dužan platiti za prijenos poslovnog udjela.**"*

- 11.11. Dakle, Drugostupanjski sud je u ovom postupku sudio **protivno i vlastitoj praksi i praksi VSRH**. Zbog toga je ovo pravno pitanje bitno i **za osiguranje jedinstvene primjene prava**.

12. Pravno pitanje II:

Da li se nagrada za zastupanje za radnje obavljene prije Izmjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 126/22) obračunava po vrijednosti boda od 10,00 HRK, ili se odredbe izmijenjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iz NN 126/22 (i kasnije nova Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika objavljena u NN 138/23) mogu retroaktivno primijeniti te se nagrade za zastupanje obavljene prije Izmjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika NN 126/22 mogu obračunati na način da se primjenjuje vrijednost boda u iznosu od 15,00 kuna/2,00 EUR, pozivom na odredbe iz Tbr. 48.3 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12)?“

a) Zašto je ovo pravno pitanje važno za odluku u sporu:

- 12.1. Drugostupanjski sud je u Pobjijanoj presudi retroaktivno primijenio Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika na način da je sve obavljene radnje obračunao po visini boda Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika objavljene u NN 138/23 (vrijednost boda je 2,00 EUR, a što u bitnome financijski odgovara vrijednosti boda od 15,00 HRK, uvedenoj Izmjenama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika NN 126/22).
- 12.2. Da je Drugostupanjski sud obračunao naknade za zastupanje primjenom onih Tarifa koje su bile na snazi u trenutku poduzimanja radnji, odluka o trošku bi bila drugačija, odnosno tuženiku bi dosudio naknadu manju za 661,94 EUR (što je razlika između bruto naknade za sastav odgovora na tužbu od 9.9.2020. po vrijednosti boda od 10,00 HRK i vrijednosti boda od 2,00 EUR).
- 12.3. Drugostupanjski sud je tuženiku dosudio i troškove za odvjetničke radnje koje je skrivio sam tuženik, no o tome pod procesnim povredama.

b) Zašto je ovo pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti u njegovoj primjeni:

- 12.4. Postoji praksa samog Drugostupanjskog suda koja izravno proturječi pravnom stavu u Pobjijanoj presudi. Tako Drugostupanjski sud u presudi Pž-2450/2023 od 30.08.2023 izrijekom brani retroaktivnu primjenu odvjetničkih Tarifa:

"21. U odnosu na odluku o trošku, osnovano tužitelj u žalbi ističe da je prvostupanjski sud djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo kada je primijenio Tarifu/22 i priznao tuženiku trošak po toj tarifi za radnje prije nego li je stupila na snagu.

22. Ovaj sud ističe da sukladno odredbi čl. 90. st. 4. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14) zakoni ne mogu imati povratno djelovanje. Iz posebno opravdanih razloga samo pojedine odredbe zakona mogu imati povratno djelovanje (čl. 90. st. 5. Ustava). Budući da Tarifa/22 nije zakon, ne može imati povratno djelovanje, stoga je za parnične radnje do 1. studenog 2022. tuženiku je valjalo priznati trošak prema Tarifi i prema vrijednosti boda od 10,00 kn, a ne 15,00 kn, kako je to pogrešno priznao prvostupanjski sud."

- 12.5. Tužitelj naglašava da je ovakvo revizijsko pitanje **već dozvoljeno u nizu zahtjeva za dopuštenje revizije** (Revd 3757/2023, Revd-1886/2024 i tako dalje).
- 12.6. S obzirom na odstupanje Drugostupanjskog suda od vlastite prakse, i ovo pitanje je bitno za osiguranje jedinstvene primjene prava.

13. Postupovna povreda I:

Drugostupanjski sud je Pobijanu presudu donio **temeljem osnove o kojoj se u postupku nikad nije raspravljalo**, prekršivši time temeljno načelo ZPP-a iz čl. 5. st. 3., kao i obvezu drugostupanjskog suda na pozivanje stranaka na očitovanje (367.a. ZPP-a).

- 13.1. U cijelom prvostupanjskom postupku se raspravljalo **isključivo** o navodnom prestanku tuženikovog novčanog dugovanja putem **instituta prijeboja**. Suprotno tome, drugostupanjski sud tužbeni zahtjev odbija tvrdeći da je sporno dugovanje prestalo putem **sporazuma o zamjeni ispunjenja i sporazuma o prijenosu duga!**
- 13.2. Te pravne osnove **nisu spomenute** u prvostupanjskom postupku niti od tuženika, niti od prvostupanjskog suda, niti od tužitelja, niti su pravno uopće moguće s obzirom da na nedostatak propisanog oblika Sporazuma/5.9.2014. (a kako je obrazloženo ranije u ovom prijedlogu).
- 13.3. Drugostupanjski sud je time prekršio temeljno načelo ZPP-a iz čl. 5. st. 3. o nemogućnosti donošenja odluke bez rasprave o pravnoj osnovi koja je temelj odluke, kao što je prekršio i obvezu propisanu čl. 367.a. ZPP-a po kojoj drugostupanjski sud ima obvezu pozvati stranke da se izjasne o novoj osnovi na kojoj planira donijeti presudu.
- 13.4. Tužitelj nije imao razloga predvidjeti pravne osnove zamjene ispunjenja i prijenosa duga, odnosno nije imao razloga raspravljati o bilo čemu drugom osim o višestrukoj kompenzaciji iz sljedećih razloga:
- 13.4.1. prvi trenutak kada je tuženik iole konkretnije iznio objašnjenje zašto smatra da nije dužan je pripremno ročište od 10.11.2022., kada je tuženik izjavio da će dostaviti "Sporazum" i "Izjavu o prijeboju";
- 13.4.2. dana 21.11.2022. tuženik dostavlja i sam Sporazum, u čijem se čl. 4. utvrđuje da su stranke Sporazuma *"suglasne s ovakvim **namirenjem međusobnih tražbina**"* (koja formulacija nesporno upućuje na prijeboj);
- 13.4.3. na ročištu za glavnu raspravu od 18.1.2023. punomoćnik tuženika izjavljuje kako *"vezano za navode da nisu ispunjene pretpostavke za prestanak tražbine **prijebojem** tuženik ističe da su isti netočni i neosnovani"*;
- 13.4.4. na ročištu za glavnu raspravu od 9.11.2023. *"punomoćnik tuženika, na poseban upit suda pojašnjava da ističe prigovor **građansko pravnog prijeboja** odnosno da je predmetna tražbina prestala 2015."*
- 13.4.5. da bi **Sporazum/5.9.2014.** i teoretski bio podoban da se njime mijenjaju naknade i/ili dužnik iz **Ugovora o prijenosu PU/20.6.2014**, morao bi biti sklopljen u obliku propisanom za ugovor o prijenosu poslovnog udjela (javnobilježnički akt ili privatna isprava potvrđena od strane javnog bilježnika), dok s druge strane sporazum o višestrukoj kompenzaciji ne zahtijeva nikakav poseban oblik. Tužitelj nije imao niti jednog jedinog razloga vjerovati da bi običnu privatnu ispravu koja je u postupku "izronila" osam mjeseci nakon odgovora na tužbu sud mogao smatrati valjanom izmjenom odredbi ili stranaka strogo formalnog ugovora kakav je ugovor o prijenosu poslovnog udjela.
- 13.5. Da je drugostupanjski sud ispunio svoju obvezu iz čl. 467.a. ZPP-a i pozvao stranke na izjašnjavanje o posve novoj pravnoj osnovi koju je razmatrao, tužitelj bi imao priliku iznijeti svu argumentaciju iznesenu pod prvim pravnim pitanjem ovog podneska (vezanu za nedostatak propisanog oblika **Sporazuma/5.9.2014**). Drugostupanjski sud je takvim

nezakonitim propuštanjem onemogućio tužitelja da sudjeluje u postupku iznoseći argumente meritorne za odluku.

- 13.6. Osim toga, u tom slučaju bi tužitelj mogao istaknuti i da bi Sporazum, čak i zanemarujući i vjerodostojnost i nedostatak propisanog oblika, bio **ništetan**, s obzirom da bi očito bio uperen na protupravno narušavanje ujednačenog namirenja vjerovnika. To je izrijeком potvrdio i sam potpisnik **Sporazuma/5.9.2014** i tadašnji direktor tužitelja Dragan Pletikosić, izjavivši na ročištu od 9.11.2023. kako je cilj ovog ugovora bilo "skrivanje" imovine od stečajnih vjerovnika:

"Na posebno pitanje pun. tužitelja mogu reći da je svrha navedenog sporazuma bila da se zaštiti tvrtka Vice promet d.o.o. a kako sam rekao da sredstava ne bi otišla u drugom smjeru... Na daljnje pitanje pun. tužitelja na koji način izvlačenje imovine Vice prometa d.o.o. štiti društvo Vice promet navodim da na isto ne mogu dogovoriti."

- 13.7. Priznavši pravne učinke pravnom poslu koji je uperen na skrivanje imovine kako bi se osujetila prava vjerovnika na namirenje, što je opis bića kaznenog djela Povrede tuđih prava iz čl. 241. Kaznenog zakona, Drugostupanjski sud preinačuje presudu temeljem pravnog posla koji je protivan prisilnim odredbama, te je time ništetan temeljem odredbe čl. 322. st. 1. ZOO-a.
- 13.8. Zaključno, donoseći preinačujuću Pobijanu presudu temeljem sasvim nove pravne osnove o kojoj **se niti u jednom trenutku nije raspravljalo**, i još pritom ne pozvavši stranke na očitovanje o tome, Drugostupanjski sud je tijekom drugostupanjskog postupka prekršio temeljno načela parničnog postupka iz čl. 5. ZPP-a kao te svoje imperativne obveze iz čl. 467.a. ZPP-a.

14. Postupovna povreda II:

Pobijana presuda ne sadrži ključan razlog: zbog čega Drugostupanjski sud smatra **Sporazum/5.9.2014** vjerodostojnim (i na njemu temelji Pobijanu presudu), iako je Prvostupanjski sud utvrdio da **Sporazum/5.9.2014** nije vjerodostojan. Nepostojanje razloga o ključnim činjenicama predstavlja apsolutno bitnu povredu iz čl. 352. st. 2. t. 11. ZPP-a.

- 14.1. Prvostupanjski sud pod točkom 21. obrazloženja Prvostupanjske presude utvrđuje kako: *"Sporazum od 5. rujna 2014. nije cijenio vjerodostojnim obzirom isti prema navodima tuženika predstavlja ključni dokaz da je tražbina prema tužitelju prestala prijebojem a u predmetni spis navedeni sporazum dostavljen je tek 21. studenog 2022. dok je u predmetnoj pravnoj stvari odgovor na tužbu podnesen 24. ožujka 2022. Također valja istaknuti kako Sporazum od 5. rujna 2014. nije niti ovjeren kod javnog bilježnika. Također tuženik se na pripremnom ročištu pozvao i na Ugovor o cesiji te na izjavu o prijeboju međutim navedenu dokumentaciju nije dostavio u spis."*
- 14.2. Za ponoviti je da na nevjerodostojnost **Sporazuma/5.9.2014** ukazuju sljedeće činjenice:
- da su svi njegovi potpisnici članovi iste dvije zainteresirane obitelji;
  - da je na ročištu od 23.11.2023. sam tuženik tvrdio da je u posjedu tog **Sporazuma/5.9.2014** od potpisa (dakle, od navodno 2014.), a nije ga ni dostavljao niti uopće spomenuo niti u odgovoru na tužbu niti 8 mjeseci nakon toga;
  - da se radi o privatnoj ispravi, čak i bez ovjere potpisa potpisnika;
  - da obveze iz Sporazuma nisu evidentirane u poslovnim knjigama Draginja d.o.o. za 2014. godinu.

- 14.3. Drugostupanjski sud utvrđenu nevjerodostojnost Sporazuma naprosto zanemaruje, te donosi preinačujuću presudu kao da je vjerodostojnost Sporazuma nesporna (iako vjerodostojnost spore i prvostupanjski sud i tužitelj).
- 14.4. **Bitno:** Drugostupanjski sud pod točkom 16. Pobijane presude navodi kako Pobijanu presudu donosi temeljem odredbe čl. 373. st. 3. ZPP-a; dakle, smatrajući da je prvostupanjski sud **činjenično stanje pravilno utvrdio** (na što je tek pogrešno primijenio materijalno pravo). No, kako je rečeno, stavovi prvostupanjskog i drugostupanjskog suda o ključnoj činjenici vjerodostojnosti **Sporazuma/5.9.2014** su dijametralno suprotni, a Drugostupanjski sud to ne obrazlaže niti jednom riječju.
- 14.5. Nepostojanje razloga o vjerodostojnosti Sporazuma od 5.9.2014., čija vjerodostojnost je ključna okolnost ovom postupku, predstavlja apsolutno bitnu povredu ou čl. iz čl. 352. st. 2. t. 11. ZPP-a **počinjenu tijekom drugostupanjskog postupka**.

15. Postupovna povreda III:

Drugostupanjski sud je tuženiku dosudio punu naknadu (Tbr. 8.1. Tarife za sastavljanje obrazloženog podneska) za sastavljanje podneska od 21.11.2022., iako je taj podnesak rezultat isključivo tuženikove procesne neurednosti, odnosno nije bio potreban za vođenje postupka.

- 15.1. Temeljem odredbe čl. 155. ZPP-a, sud će strankama odmjeriti troškove **koji su bili potrebni za vođenje parnice**. S obzirom da je tužitelj imao 8 mjeseci vremena od dostave tužbe za dostavu dokumentacije koju je dostavio uz podnesak od 21.11.2022., (a s obzirom da je sam tuženik na ročištu od 23.11.2023. izjavio da navodno tu dokumentaciju posjeduje od potpisa, odnosno od 2014.), nije bilo potrebe da dokumentaciju dostavlja podneskom nakon zaključenja prethodnog postupka. U svakom slučaju, dosuda troška za takvu radnju je protivna odredbi čl. 155. ZPP-a. To još jedna povreda procesnih odredaba počinjena za vrijeme drugostupanjskog postupka.
16. Tuženik predlaže revizijskom sudu dopustiti podnošenje revizije zbog gore navedenih pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i zbog apsolutno bitnih povreda parničnog postupka počinjenih u drugostupanjskom postupku.

VICE PROMET, d.o.o. u stečaju, p.p.

Prilozi:

1. Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-541/2024 od 12.6.2024.
2. Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1806/2021 od 12.12.2023.